

Darbs, kas nesis zelta augļus

Rudens svētība ietekmējusi arī latviešu brīvprātīgo karavīru un viņu tuvinieku atbalstīšanas darbu. Latviešu brīvprātīgo organizācijas galvenās komitejas palīdzības daļā, kur saplūst mūsu cīnītājiem domātās tautas veltes, ik dienas valda liela rosība. Nav dienas, kad tur neierastos lauku sētu kopēji, vedot līdzī prāvus saiņus ar savu dārzu vai lauku pirmo ražu, kā arī citiem pārtikas produktiem. Tāpat nāk arī atsaucīgi tautieši noskaidrot, kā patlaban mūsu frontes vīriem visvairāk vajag. Attālākie pagasti savus zie-

dojumus pieteic pa tālruni. Daļa dāvanu nodevēju savas veltes piegādā tieši slimnīcām, kur veseļojas latviešu ievainotie karavīri. Šie dāvinātāji apciemo komiteju, lai noskaidrotu, kurās slimnīcās ievainotiem atbalsts visvairāk vajadzīgs.

Sinīs dienās savu ļaužu veltes Rīgā nogādāja Rankas pagasta pārstāvji — Tautas Palīdzības iecirkņa priekšnieks Jānis Vigants un Jānis Krigens. Viņu tikšanās ar ievainotajiem pušiem bija ļoti sirsnīga. Izdalot saiņus, J. Vigants labu laiciņu pakavējās pie

Tautas veltes ceļo uz fronti

Tikko saņēmusi daudzo labvēļu ziedojumus, organizācijas komitejas palīdzības daļa tos sakārto, sasaiņo piemērota lieluma saiņos un nosūta uz fronti. Visērtākais veids, kā nogādāt cīnītājiem paredzētos saiņus frontē, ir to nosūtīšana ar kādu uz kaļalauku braucēju karavīru. Tādējādi nav jābaidās, ka dažādu apstākļu dēļ saiņi varētu pazust un tie visātrāk sasniedz mērķi.

Tāpēc komiteja lūdz ikvienu karavīru, kas pēc atvaļinājuma izmantošanas, pēc izvese-

ļošanās vai arī izbeidzoties komandējumam, dodas atpakaļ uz savu dienesta vietu, apmeklēt komiteju, lai noskaidrotu, vai viņa vienībai nav kas nogādājams.

Sinīs dienās organizācijas komitejas pārstāvji kopā ar frontes teātri dodoties garākā ceļojumā, lai apmeklētu vairākas latviešu vienības, ņēma līdzī arī tautas veltes, to starpā ap 50.000 papirosu, vairāk kā 3000 kastīšu sērkokociņu, grāmatas u. c. Visas šīs dāvanas frontinieki saņems jau tuvākajās dienās.

Zinot, cik dzimtenes vēsmas dārgas katram latvietim, komiteja neaizmirst apsveikt ar savām veltēm ikvienu latviešu vienību un grupiņu, kaut tā arī atrodas tūkstošiem kilometru tālu no tēva sētas. Priekš pāris dienām komiteja 9 cilvēku lielai latviešu grupiņai, kas atrodas tālu kalmiku stepēs, nosūtījusi papirosus un „Daugavas Vanagu” jaunākos numurus. Grupas vecākais vītn. Pēteris Čeveris raksta, ka vairākus mēnešus, kopš viņi šķirušies no mājām, tie neesot saņēmuši nevienu rakstītu ziļu.

Gādā par ievainotiem provincē

Gādādama par to ievainoto latviešu labklājību, kas ārstējas Rīgas slimnīcās, komiteja nav piemirsusi arī tos frontē cietušos vīrus, kas veseļojas ārpus Rīgas. Arī viņi saņem savu tiesu no tautas dāvanu krājumiem. Tikko izsniegti dāvanu saiņi ar sausiem, sieru, speķi, olām, tomātiem un papirosiem Ķemeriņu kara invalidu atpūtas namā novietotiem karavīriem.

Pirmo reizi ar kādu krietnu latvieti komiteja nosūtījusi dāvanas Daugavpils slimnīcās atrodošamies latviešu cīnītājiem. Viņi saņems speķi, cepumus, papirosus un grāmatas. Arī veseļotājiem Jelgavas slimnīcā, ko ar biežu apciemošanu un bagātīgām veltēm izlutinājuši pilsētas un apkārtnes iedzīvotāji, saņēmuši saiņus no Rīgas. Minskas // slimnīcā novietotie ievainotie lūguši „Daugavas Vanagu”. Tos izsūtīs tuvākajās dienās.

Bez tam organizācijas komiteja patlaban apsver jautājumu par lielāka karavīru atpūtas nama ierīkošanu kādā lielākā provinces centrā. Tur varēs gūt atpūtu ne tikai ievainotie, bet arī citi no frontes atvaļinājumā vai atpūtā pārbraukusie.

katra ievainotā gultas, apjautājoties par viņa vainu, mājas apstākļiem, kā arī uzklusot vajadzības un vēlēšanās. Rankas ļaužu saiņos, kuŗu nodošanā piedalījās arī komitejas pārstāves M. Celmiņa un Z. Miķelsone, bija cepumi, jāņu siers u. c. gardumi. Neatrūka arī pa lāsei stiprāka padzēriena.

Pirmajā pilsētas slimnīcā novietotos ievainotus pušus iepriecināja saldu saldīe āboli, ko personīgi no sava dārza bija Rīgā ievēdis un cīnītāju rokās nodeva Pociema pagasta Kabru māju saimnieks Alfrēds Ozoliņš kopā ar sievu Mariju un dēlu Pēteri. Viņi nodeva 75 kg ābolu. Dunalkas pag. valde savos ļaudīs savāktās dāvanas komitejai piesūtīja ar pasta starpniecību. Šo atsaucīgo tautiešu sūtītajās kastēs un saiņos bija āboli, kā baltie dzidrie, tā arī rudens šķirnes, papirosi un ievārijums. Bet sevišķi jāatzīmē 8 pudelēs iepildītais izvīestais bišu medus.

Zaķusalas laivinieks Antons Borovskis, par kuŗu lielo atsaucību karavīru lietā „Daugavas Vanagos” jau daudzkārt rakstīts un 24. numurā ievietots pat īpašs raksts, atkārtoti nodevis nosūtīšanai uz fronti: vairākus spēļu kāršu komplektus, čaulītes, pastkartes un smēķētāju vajadzībām plāno zidpapiŗu.

Saldus pilsētas Tautas Palīdzības iecirkņa frontes cīnītāju atbalstītāju kopa komitejai nodeva tomātus. Rīgā saņemts arī Pāles Tautas Palīdzības sūtījums cīnītājiem un viņu apgādājamiem. Saņemti putraini, lielās un mazās pupas, zirņi un kviešu un rudzu milti. Vislielākais prieks dāvanu saņēmējiem būs par jaunās ražas rudzu miltiem.

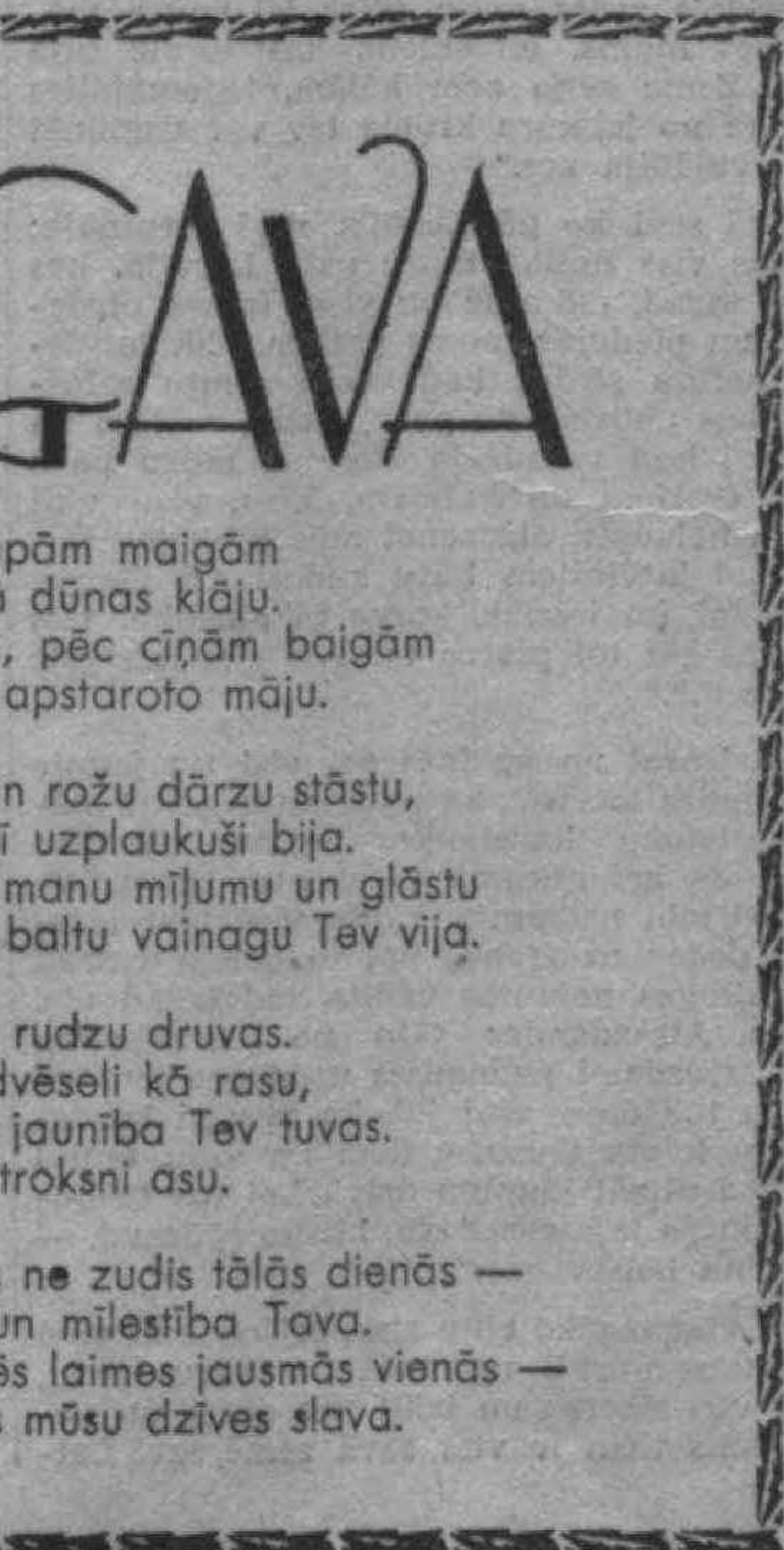
Pa tālruni lielāku ziedojumu pieteica Kosas pagasts. Šādai iepriekšējai pieteikšanai ļoti liela nozīme, jo zinot, kas katru dienu būs, komiteja var jau iepriekš pateikt, kas sūtāms uz fronti vai slimnīcām. Ar to panākts, ka karavīri viņiem ziedotos produktus saņem nekavējoties un nebojātus. Tad dāvanas svētība ir daudz lielāka.

Rakstot par tautiešu uzmanību ievainotajiem, jāatzīmē Jelgavas pilsētas un apkārtnes iedzīvotāji, kas ik pārdienas sagādā priecīgas stundas pilsētas slimnīcās novietotiem ievainotajiem, nododot rūpīgu roku sagatavotos dāvanu saiņus. Šis tautiešu karavīru atbalstīšanai veltītais darbs nesis zelta augļus, jo mūsu vīri apņēmušies, dodoties atpakaļ uz fronti, cīnīties ar divkāŗu enerģiju.

Apsveicams ierosinājums

Jēkabpils aprinķa skolotāji pēc savas rudens konferences noslēguma apsvēruši, kā viņi savā darbā varētu atbalstīt frontes cīnītājus vai viņu apgādājamos. Nolemts noorganizēt ziedojumu vākšanu visa aprinķa mērogā. To uzsāks drīzumā, lai varētu sagatavot labas Ziemassvētku dāvanas. Šinī darbā piedalīsies ne vien visi aprinķa skolotāji, bet arī skolēni.

Tas ir ļoti apsvēicams ierosinājums, ko vajadzētu apsvērt arī citu novadu skolotājiem, jo tā rasts labs veids, kā stiprināt frontinieku un jaunatnes draudzību.

pām maigām
dūnas klāju.
pēc cīņām baigām
apstaroto māju.

n rožu dārzu stāstu,
uzplaukuši bija.
manu mīļumu un glāstu
baltu vainagu Tēv vija.

rudzu druvas.
dvēseli kā rasu,
jaunība Tēv tuvas.
troksni asu.

ne zudis tālās dienās —
un mīlestība Tava.
ēs laimes jausmās vienās —
mūsu dzīves slava.